

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 23. srpnja 2017. [\[Multimedia\]](#)

Isus nas uči promatrati stvarnost drugačijim očima

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnji tekst iz Evanđelja donosi tri prispodobe u kojima je Isus govorio mnoštvu o Kraljevstvu nebeskom. Govorit ću o prvoj: onoj o dobrom sjemenu i korovu, koja prikazuje problem zla u svijetu i ukazuje na Božju strpljivost (usp. *Mt* 13, 24-30.36-43). Koliko je samo Bog strpljiv! Svaki od nas može također reći: "Koliko je samo Bog strpljiv sa mnom!" Radnja se odvija u polju, s dvojicom suprotstavljenih protagonista. S jedne strane je gospodar polja koji predstavlja Boga i koji sije dobro sjeme; s druge je neprijatelj Sotona koji širi korov.

Kako je vrijeme prolazilo među pšenicom je izrastao također korov i suočeni s tim gospodar i njegovi sluge, zauzimaju različite stavove. Sluge bi htjele intervenirati i iščupati korov; ali se gospodar, koji je prije svega zauzet oko spasenja pšenice, tome protivi govoreći: "Ne! Da ne biste sabirući kukolj iščupali zajedno s njim i pšenicu" (r. 29). Ovom slikom, Isus nam govori da su na ovom svijetu dobro i zlo tako isprepleteni da ih je nemoguće razdvojiti pa iskorijeniti samo zlo. Jedino Bog to može učiniti, i to će učiniti na Posljednjem sudu. Sa svojim dvoznačnostima i složenim karakterom, sadašnja situacija je područje slobode, područje slobode kršćanâ, na kojem se obavlja teški napor razlučivanja između dobra i zla.

Radi se, dakle, o tome da se na tome polju združe, s velikim povjerenjem u Boga i u njegovu providnost, dva naizgled suprotstavljena stava: odlučnost i strpljivost. Odlučnost je željeti biti dobro sjeme pšenice – a svi to želimo – svim svojim silama, te se stoga odmaknuti od zla i njegovih zavodljivosti. Strpljivost znači više voljeti Crkvu koja je kvasac u tijestu, koja si ne boji zaprljati ruke, perući haljine svoje djece, no Crkvu "čistih", koja je spremna suditi prije vremena kome jest mjesto u Božjem kraljevstvu a kome ne.

Gospodin, koji je utjelovljena Mudrost, danas nam pomaže shvatiti da se dobro i zlo ne mogu poistovjetiti s omeđenim područjima ili određenim društvenim skupinama: "Ovi su dobri, a oni loši".

On nam kaže da "crta razgraničenja" između dobra i zla prolazi srcem svake osobe, srcem svakog od nas. Svi smo grešnici. Dolazi mi da vas upitam: "Tko nije grješnik, neka digne ruku!" Nitko! Zato što smo svi grješnici. Isus Krist nas je, svojom smrću na križu i svojim uskrsnućem, izbavio iz ropstva grijeha i daje nam milost da živimo novim životom; ali zajedno s krštenje, dao nam je i ispovijed, jer smo uvijek potrebni oprostjenja za svoje grijeh. Stalno i samo gledati zlo koje je izvan nas, znači ne htjeti priznati grijeh koji je i u nama.

Isus nas zatim uči drugačije gledati na polje svijeta i promatrati stvarnost. Pozvani smo učiti se Božjim vremenima – koja nisu naša vremena – kao i Božjem "pogledu": zahvaljujući korisnom utjecaju tjeskobnog iščekivanja, ono što je bilo korov ili se činilo korovom, može postati dobrim plodom. To je stvarnost obraćenja! To je vidik nade!

Neka nam Djevica Marija pomogne vidjeti u stvarnosti koja nas okružuje ne samo prljavštinu i zlo, nego i dobro i lijepo; razotkriti djela Sotone, ali prije svega pouzdati se u Božje djelovanje koje oplođuje povijest.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, sa zebnjom u srcu pratim velike napetosti i nasilja koja se posljednjih dana događaju u Jeruzalemu. Osjećam potrebu uputiti iskreni poziv na suzdržanost i dijalog. Pozivam vas da mi se pridružite u molitvi da Gospodin potakne u svima naume pomirenja i mira.

[...]